

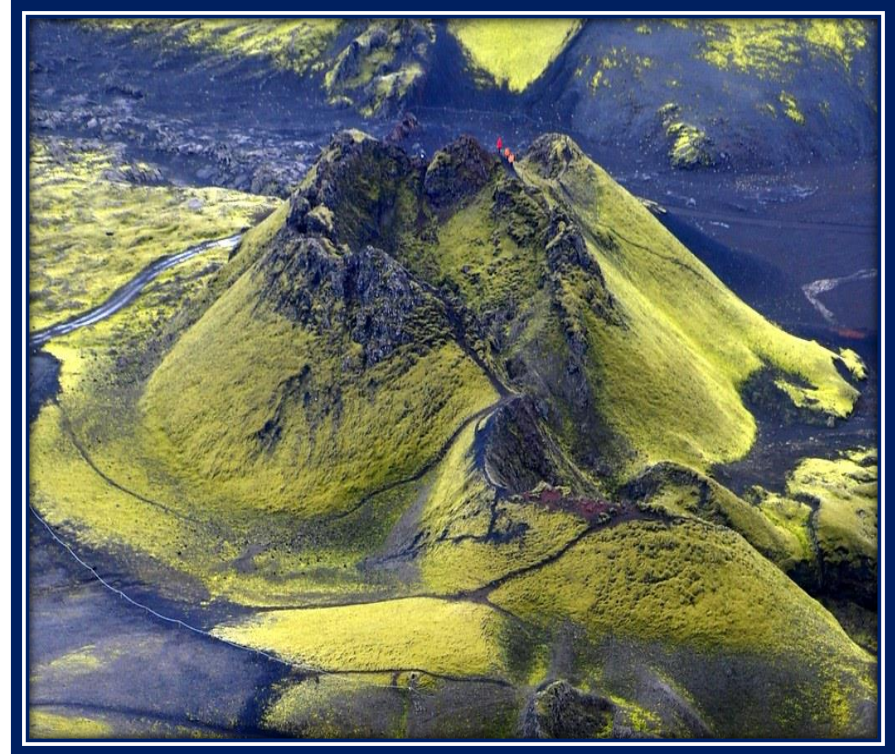
ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ

**Ελένη Ντεγιάννη
Πατουλιάς Γιάννης
Μαρία Σίδερη**

B4

ΧΕΚΛΑ

- Το **Χέκλα** είναι ένα ενεργό ηφαίστειο στην Ισλανδία με ύψος 1.488 μ. Είναι μέρος της οροσειράς Χέκλα, η οποία έχει μήκος 40 χιλιόμετρα. Ένα ρήγμα 5 χιλιομέτρων χωρίζει την οροσειρά στη μέση.
- Το ηφαίστειο έχει πέντε κρατήρες και ο μεγαλύτερος έχει βάθος περίπου 90 μ. Σύμφωνα με θρύλους, το ηφαίστειο λέγεται ότι είναι η πύλη της Κολάσεως Έχει εκραγεί 20 φορές από τον αποικισμό της Ισλανδίας. Η πιο ισχυρή έκρηξη του ηφαιστείου έλαβε χώρα το 1104 και η πιο πρόσφατη το 2000.
- Οι εκρήξεις του Χέκλα έχουν καλύψει όλη την Ισλανδία με ηφαιστειακή τέφρα. Η πιο πρόσφατη μεγάλη έκρηξη έλαβε χώρα το 1947 και διήρκησε 11 μήνες. Το ηφαίστειο μετά την έκρηξη αύξησε το ύψος του κατά 14 μέτρα
- . Επίσης, το ηφαίστειο έχει παραγάγει την τελευταία χιλιετία περίπου 8 χλμ³ [λάβας](#), μια από τις μεγαλύτερες ποσότητες στη Γη.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΚΡΗΞΕΩΝ

- Η πρώτη καταγεγραμμένη έκρηξη του ηφαιστείου έλαβε χώρα το 1104 και από τότε έχουν υπάρξει μεταξύ είκοσι με τριάντα σημαντικές εκρήξεις. Το ηφαίστειο μερικές φορές εξακολουθούσε να είναι ενεργό για περιόδους έξι ετών με μικρές παύσεις.
- Οι εκρήξεις του Χέκλα ποικίλουν και δύσκολο να προβλεφθούν. Μερικές είναι πολύ μικρής διάρκειας (μια εβδομάδα έως δέκα ημέρες), ενώ άλλες μπορεί να συνεχίσουν για μήνες και χρόνια
- Αλλά υπάρχει μια γενική συσχέτιση: όσο περισσότερο η Χέκλα είναι κοιμισμένη, τόσο μεγαλύτερη και πιο καταστροφική θα είναι η έκρηξη.^[9] Η πλέον πρόσφατη έκρηξη ήταν στις 26 Φεβρουαρίου 2000.

ΜΗΛΟΣ

- Το ηφαίστειο της Μήλου βρίσκεται στο ομώνυμο [νησί των Κυκλάδων](#). Δημιουργήθηκε από ηφαιστειακή δραστηριότητα που έλαβε χώρα στο παρελθόν και αποτελεί ένα στρωματοηφαίστειο χωρίς εκρήξεις τους ιστορικούς χρόνους. Οι ηφαιστειακοί βράχοι καλύπτουν τη μεγαλύτερη έκταση του νησιού.^[1] Η ηφαιστειακή δραστηριότητα ξεκίνησε πριν 2-3 εκατομμύρια χρόνια και σταμάτησε πριν 90.000 χρόνια. Η ηφαιστειακή δραστηριότητα συνέβη σε στεριά και θάλασσα, με αποτέλεσμα στο νησί να βρίσκονται μέσα στα πετρώματα απολιθωμένα όστρακα. Εκτός από ηφαιστειογενή υλικά, στο νησί υπάρχουν [ιζηματογενή](#) και μεταμορφωσιγενή πετρώματα.^[2] Αν και δεν έχουν λάβει χώρα πρόσφατες εκρήξεις, το νησί είναι επικίνδυνο, αφού πέρα από τους σεισμούς που συνδέονται με την ηφαιστειακή δραστηριότητα, έχουν λάβει χώρα φρεατικές εκρήξεις με τοπικές καταστροφές. Η πιο πρόσφατη από αυτές συνέβη μεταξύ του 1ου και του 3ου μ.Χ. αιώνα στην περιοχή της Αγίας Κυριακής.^[3]

ΜΗΛΟΣ

- Στο νησί υπάρχουν δύο σβηστά ηφαίστεια, το ηφαίστειο της Φυριπλάκας στο κεντρικό νότιο τμήμα του νησιού, που έχει ένα εντυπωσιακό κρατήρα με διάμετρο 1700 μέτρα και ύψος 220 μέτρα περίπου, και το ηφαίστειο του Τράχηλα βόρεια-βορειοδυτικά. Επίσης στο νησί υπάρχουν πολλοί [ηφαιστειακοί δόμοι](#), όπως είναι το κάστρο της χώρας, και η ψηλότερη κορυφή του νησιού, ο Προφήτης Ηλίας. Αποτελούνται από [λάβα](#) που στερεοποιήθηκε πριν χυθεί. Είναι κυρίως από [ανδεσίτη](#). Οι ηφαιστειακοί βράχοι στο Σαρακίνικο έχουν λευκό χρώμα και δημιουργήθηκαν με την εναπόθεση επαναλαμβανόμενων στρώσεων υλικού. Μέσα τους έχουν βρεθεί απολιθώματα.^[2]
- Ένα άλλο ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της Μήλου είναι η παρουσία ενεργών [σολφατάρων](#) και [φουμαρόλων](#) με θερμοκρασία που φτάνει μέχρι και τους 100 βαθμούς Κελσίου σε αυτές στην Αγία Κυριακή, το Παλαιοχώρι, τις Πυρωμένες και τον Αδάμαντα. Από αυτές εξέρχονται αέρια που διαφεύγουν από το εσωτερικό της Γης (ατμίδες). Σε αυτές τις περιοχές είναι έντονη η παρουσία του [θείου](#). Υπάρχουν και υποθαλάσσιες ατμίδες, όπου το αέριο φτάνει στην επιφάνεια ως φυσαλίδες. Επίσης, στη Μήλο υπάρχουν και θερμές πηγές, με θερμοκρασία μέχρι 55 °C.^[2]

